

پیشنهاد روش فرمولی در تفسیر نتایج آزمون موازنۀ متناوب بلندی

سید جلال ثامنی - کارشناس ارشد شنوایی‌شناسی

ABSTRACT

Title: Comparing Intensity Elicited Maximum Reflex Amplitude Between Noise Induced Hearing Loss & Acoustic Trauma at 1kHz, Contralaterally, and Investigate Relationship Between Amplitude and Hearing Impairment

Method and Materials: This cross sectional descriptive and analytic survey was done at Golestan navy hospital in Tehran, between June 1998 and March 1999 on total of 69 male subject (104 ears, 50 acoustic trauma & 54 noise induced H.L) between 20 to 40 years old.

Results:

- 1- The mean acoustic reflex threshold at 1kHz showed there is no significant difference between two groups.
- 2- The intensity elicited maximum reflex amplitude at 1 kHz didn't produce at a significant linear correlation with subject's age and ear canal volume in both groups.
- 3- The intensity elicited maximum reflex amplitude in NIHL group wasn't shown a significant correlation with ear compliance and gradient.
- 4- The mean intensity (SPL) elicited maximum reflex amplitude in NIHL group was more than mean intensity (SPL) in acoustic trauma group.
- 5- The mean intensity (SL) elicited maximum reflex amplitude in NIHL group was More than mean intensity (SL) in acoustic trauma group.

Conclusion: Acoustic reflex amplitude is reduced for subjects with NIHL compared with acoustic trauma subjects.

خلاصه

در این مقاله سعی شده با بهره‌گیری از ویژگی منحنی‌های ترسیمی آزمون ABLB، فرمول‌هایی جهت تفسیر نتایج آن پیشنهاد گردد. سطوح موازنۀ آخرین مرحله آزمون (بر حسب dBHL) و آستانه‌های دو گوش متغیرهای فرمول می‌باشد. روند کار بدین صورت است: در ابتدا مقادیر حاصله در یک فرمول قرار داده می‌شود تا نوع شبیه منحنی بدست آید، چنانچه شبیه منحنی به سوی نتایج مختلف رکروتمنت^۱ (Rcro-Tment) جزئی، کامل و بیش از حد) متهی شود از فرمول دوم (نسبت اعداد آخرین مرحله آزمون) برای تعیین نوع رکروتمنت استفاده می‌گردد. قابل ذکر است در تعیین دقیق نتیجه آزمون ABLB باید از تغییرات +10 dB به عنوان خطای آزمون در تفسیر بهره جست. لذا نتیجه کامل فرمول‌های مذکور از دخالت این عامل مستثنی نبود بلکه با استفاده از آن ارائه شده‌اند. در مرحله بعد سعی شده به کمک این روش زمان انجام آزمون که شاید معضلی برای بکار گیری باشد، کوتاه گردد. بدین منظور انجام آزمون تنها موازنۀ بلندی در مرحله آخر را شامل شده و به کمک فرمول‌های مذکور نتایج بدست می‌آید. در پایان به منظور بررسی کارآبی آنها نتایج حاصل از این روش با روش ترسیمی مقایسه شده است.

دوگوشی (ABLB) و بررسی امکان انجام آن در یک مرحله

مقدمه

استفاده از دو عدد طول از مبدأ (x) و عرض از مبدأ (y) نشان داده می شود و تمام نقاط واقع بر نیمساز ناحیه اول عرض و طول یکسان دارند. براین اساس برای تعیین وضعیت هر نقطه نسبت به نیمساز (در ناحیه اول) می توان از نسبت عرض به طول نقطه ($\frac{y}{x}$) بهره جست: $1 - \text{چنانچه } \frac{y}{x} = 1 \text{ باشد} \Rightarrow \text{نقطه مورد نظر روی نیمساز قرار دارد.}$

$2 - \text{چنانچه } 1 > \frac{y}{x} \text{ باشد} \Rightarrow \text{نقطه مورد نظر بالای نیمساز قرار دارد.}$

$3 - \text{چنانچه } 1 < \frac{y}{x} \text{ باشد} \Rightarrow \text{نقطه مورد نظر زیر نیمساز قرار دارد.}$ در ادامه با دردست داشتن مختصات دو نقطه از هر خط راست می توان وضعیت آن را در دستگاه محورهای مختصات و بخصوص نسبت به نیمساز مشخص نمود. بدین خاطر ضریب زاویه^{۱۲} آن را مشخص کرده با ضریب زاویه نیمساز مقایسه می نماییم. ضریب زاویه یا شیب خط نیمساز برابر است با تانژانت زاویه ZOX و چون این زاویه 45° و تانژانت آن یک (۱ = $\tan 45^\circ$) می باشد، لذا شیب نیم خط OZ برابر یک خواهد بود. در مقایسه نسبت به نیمساز دو حالت وجود دارد:

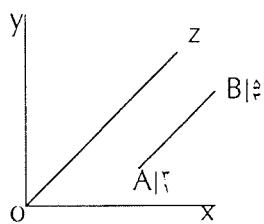
الف- در صورتی که ضریب زاویه خط مذکور برابر یک باشد، خط موازی با نیمساز خواهد بود.

ب- در صورتی که ضریب زاویه خط مذکور مخالف یک باشد، خط با نیمساز موازی نیست.

جهت تعیین ضریب زاویه هر خط علاوه بر تانژانت زاویه آن با محور x ها می توان از مختصات دو نقطه آن کمک گرفت. برای مثال هرگاه مختصات دو نقطه از خطی به صورت $B(x_2, y_2)$ و $A(x_1, y_1)$ باشد ضریب زاویه آن از رابطه زیر بدست می آید:

$$m = \frac{y_2 - y_1}{x_2 - x_1} \quad \text{ضریب زاویه}$$

مثال ۱:

$$m = \frac{y_2 - y_1}{x_2 - x_1} = \frac{3 - 1}{5 - 3} = \frac{2}{2} = 1$$

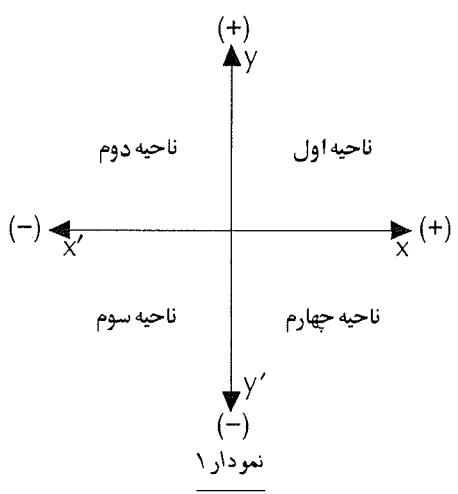
پاره خط AB با نیمساز OZ موازی است.

آزمون رفتاری ABLB که توسط Fowler در سال ۱۹۳۶ طراحی شده، به عنوان یک آزمون تشخیصی، کم ویش در کنار سایر آزمون‌ها برای افتراء کم‌شناوی‌های حسی از وراء حلزونی بکار می‌رود. اساس آن بر پایه مشخصه بارز ضایعات حلزونی یعنی رکروتمنت یا رشد سریع و غیرطبیعی بلندی نسبت به افزایش شدت می‌باشد. در واقع نتیجه این آزمون تحت تأثیر شدت و ماهیت رکروتمنت بوده که آن نیز به نوبه خود وابسته به میزان، محل دقیق و سبب شناسی ضایعات حلزونی است.

در روند انجام آزمون، صوت در شدتهای معین به یک گوش (گوش مرجع)^۳ ارائه شده و شدت صوت در گوش مقابل (گوش متغیر)^۴ به روش حدود (Limit) یا تطبیق (Adjustment) با آن موازنی می‌شود. در پایان به منظور تفسیر نتایج از روش نمودار نرdbani^۵ یا روش ترسیمی^۶ یا تابع رشد بلندی بهره گرفته می‌شود. نتایج ممکن در آزمون ABLB عبارتست از: رکروتمنت بیش از حد^۷، رکروتمنت کامل^۸، عدم رکروتمنت^۹، رکروتمنت جزیی^{۱۰}، دکروتمنت^{۱۱}

مقدمه ریاضی

برای نمایش موقعیت نقاط و خطوط در یک صفحه از دستگاه محورهای مختصات استفاده می‌شود. دستگاه محورهای مختصات از دو محور عمود برهم x و y تشکیل شده و شامل ۴ ناحیه می‌باشد (نمودار ۱). همان‌طور که می‌دانید مختصات نقطه در این دستگاه با

یک از نتایج ممکن (رکروتمنت بیش از حد، رکروتمنت کامل، عدم رکروتمنت، رکروتمنت جزئی و دکروتمنت) داشته باشیم. بر این اساس با توجه به تعاریف کاملی که در هر یک از موارد وجود دارد، در موارد عدم رکروتمنت و رکروتمنت کامل خطای ± 10 dB ذکر شده که سایر نتایج را نیز متأثر می‌نماید. برای مثال در صورت چشم‌پوشی از دخالت خطای مذکور در مورد عدم رکروتمنت، ممکن است نتیجه به صورت دکروتمنت یا رکروتمنت جزئی تفسیر شود.

چنانچه بخواهیم فرمول را بدون توجه به خطای ± 10 dB بنویسیم، به صورت ذیل خواهد بود: (این فرمول بر اساس گوش بهتر به عنوان گوش مرتع مرجع می‌باشد).

R: Reference Ear

گوش مرتع

V: Variable Ear

گوش متغیر

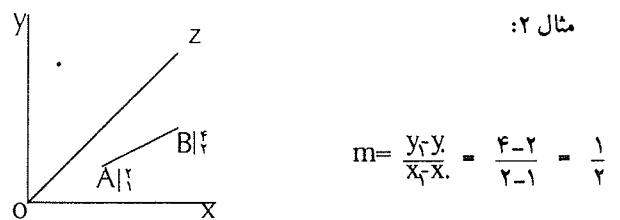
$R_{\text{H}} : R_{\text{HL}}$ آخرين مرحله آزمون در گوش بهتر

$R_{\text{V}} : R_{\text{HL}}$ اولين مرحله آزمون یا آستانه شنوایی در گوش بهتر

$V_{\text{H}} : V_{\text{HL}}$ آخرين مرحله آزمون در گوش بدتر

$V_{\text{V}} : V_{\text{HL}}$ اولين مرحله آزمون یا آستانه شنوایی در گوش بدتر

مثال ۲:

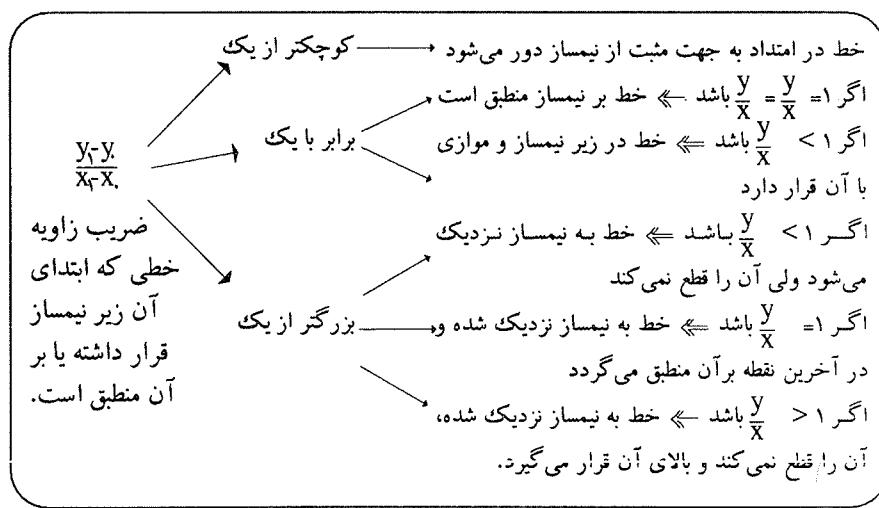
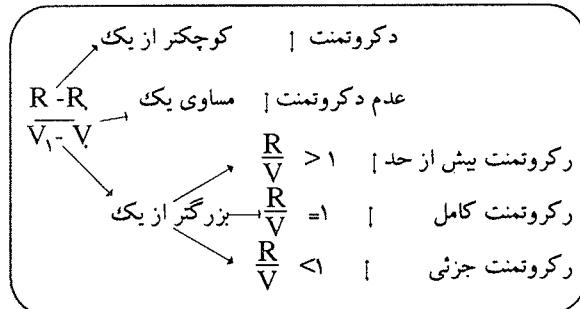
پاره خط AB با نیمساز OZ موازی نیست.

چنانچه خطی در زیر نیمساز قرار گیرد، برای آن که بدانیم در امتداد به سمت مثبت (راست و بالا) آیا به نیمساز نزدیک یا از آن دور می‌شود، از ضریب زاویه استفاده می‌کنیم:

۱- هر گاه ضریب زاویه کمتر از یک باشد، خط در امتداد به سمت مثبت از نیمساز دور می‌شود.

۲- هر گاه ضریب زاویه بیشتر از یک باشد، خط در امتداد به سمت مثبت به نیمساز نزدیک شده و ممکن است آن را قطع نماید (زمانی خط نیمساز را قطع خواهد کرد که $\frac{y}{x} \geq 1$ باشد).

باتوجه به مطالب مذکور وضعیت خط نسبت به نیمساز را می‌توان با استفاده از دو پارامتر ضریب زاویه و نسبت $\frac{y}{x}$ مشخص نمود:

چنانچه در فرمولهای مذکور خطای ± 10 dB دخالت داده شود، روابطی بدست می‌آید که نتایج دقیقتری را ارائه می‌دهد. چون دخالت خطای ± 10 dB بر آخرين مرحله اعمال شده و آخرين مرحله را در محور عرض‌ها تغییر مکان می‌دهد، لذا عدد ± 10 dB در صورت کسر اعمال می‌شود.

برای تفسیر نتایج روند زیر طی می‌شود:

اعداد را در فرمول $R - R_{\text{HL}}$ جایگذاری کرده، ۳ حالت پیش می‌آید:

۱- اگر $\frac{R - R_{\text{HL}}}{V_{\text{V}} - V_{\text{HL}}} = 1$ برابر یک باشد \Rightarrow نشانده‌نده عدم رکروتمنت می‌باشد

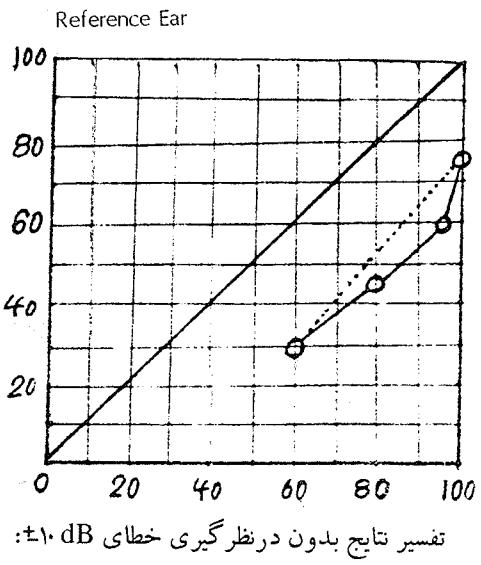
۲- اگر $\frac{R - R_{\text{HL}}}{V_{\text{V}} - V_{\text{HL}}} < 1$ کوچکتر از یک باشد، در این حالت به صورت

روش فرمولی در تفسیر نتایج آزمون ABLB

باتوجه به آنچه در مقدمه ریاضی عنوان شد، می‌توان روشی فرمولی برای تفسیر نتایج آزمون ABLB طراحی نمود. بدین منظور همانند مطالب مذکور نیاز به مختصات دو نقطه می‌باشد. که در اینجا HL های اولین و آخرین انجام آزمون یا HL های آخرین مرحله و آستانه‌های شنوایی دو گوش در همان فرکانس می‌باشد. این دو را با خط مستقیم بهم وصل نموده و وضعیت آن را نسبت به خط مرتع می‌سنجیم.

برای نوشتن فرمول لازم است تعاریف درست و دقیقی از هر

عدم رکروتمنت قرار می‌گیرد. یعنی از مقدار عدم رکروتمنت ± 10 واحد کم نمی‌شود که دکروتمنت حاصل شود، بلکه باید دید که آیا آنچه را که دکروتمنت می‌نامیم، می‌تواند با درنظر گرفتن خطای ± 10 dB عدم رکروتمنت باشد یا خیر. یعنی اگر تیجه از ابتدا رکروتمنت باشد، دیگر بدنبال استفاده از خطای ± 10 dB نخواهیم بود. اما چنانچه تیجه به صورت دکروتمنت یا رکروتمنت جزئی باشد باید با استفاده از خطای مزبور احتمال وجود یا عدم وجود «عدم رکروتمنت» را ببررسی کرد. این مطلب درباره رکروتمنت کامل نیز صادق است. یعنی اگر تابع از ابتدا یانگر رکروتمنت کامل باشد، دیگر نیازی به استفاده از خطای ± 10 dB برای تغییر تیجه نیست. اما اگر تیجه به صورت رکروتمنت جزئی یا پیش از حد باشد برای تصدیق آن و یا وجود رکروتمنت کامل باید خطای ± 10 dB را دخالت داد. به منظور توضیح پیشتر مثالی در ذیل آمده است:

$$\frac{R_1 - R}{V_1 - V} = \frac{75 - 30}{100 - 40} = \frac{45}{60} = 0.75 < 1$$

$$\frac{R_1 - R}{V_1 - V} = \frac{75 - 30 - 10}{100 - 60} = \frac{35}{40} = 0.875 < 1$$

تفصیر تابع با درنظر گیری خطای ± 10 dB

عدم رکروتمنت

همان طور که در مثال فوق دیده می‌شود، به هنگام استفاده از خطای ± 10 dB نتیجه درست یعنی همان عدم رکروتمنت حاصل می‌شود.

پیشنهاد روش اصلاحی (یک مرحله‌ای) جهت انجام آزمون ABLB

با توجه به تفسیر تابع آزمون ABLB به روش فرمولی می‌توان

کسر 10 واحد اضافه می‌کنیم که دو حالت پیش می‌آید:

الف- اگر تیجه باز هم کوچکتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده دکروتمنت می‌باشد.

ب- اگر تیجه مساوی یا بزرگتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده عدم رکروتمنت می‌باشد.

۳- اگر $\frac{R_1 - R}{V_1 - V} > 1$ باشد، در این صورت از صورت

کسر 10 واحد کم می‌نماییم که دو حالت پیش می‌آید:

الف- اگر تیجه باز هم بزرگتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده یکی از حالات سه گانه رکروتمنت می‌باشد.

ب- اگر تیجه مساوی یا کوچکتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده عدم رکروتمنت می‌باشد.

در مورد قسمت الف شماره 3 می‌توان از نسبت $\frac{R_1}{V_1}$ بهره جست و نوع رکروتمنت را مشخص نمود:

I- اگر $\frac{R_1}{V_1} = 1$ باشد \Rightarrow نشاند هنده رکروتمنت کامل می‌باشد.

II- اگر $\frac{R_1}{V_1} > 1$ باشد در این حالت به صورت

کسر 10 واحد اضافه می‌کنیم که دو حالت پیش می‌آید:

الف- اگر تیجه باز هم کوچکتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده رکروتمنت جزئی می‌باشد.

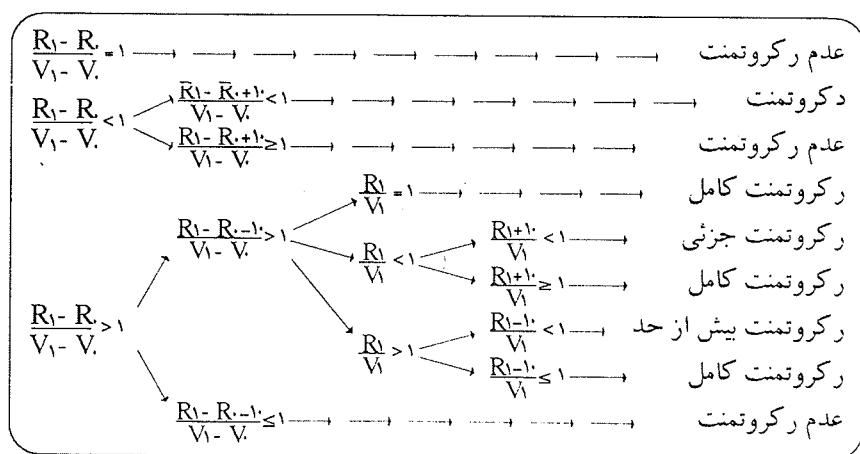
ب- اگر تیجه مساوی یا بزرگتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده رکروتمنت کامل می‌باشد.

III- اگر $\frac{R_1}{V_1} < 1$ باشد در این صورت 10 واحد از صورت کسر کم می‌کنیم که دو حالت پیش می‌آید:

الف- اگر تیجه باز هم بزرگتر از یک باشد \Rightarrow نشاند هنده رکروتمنت پیش از حد می‌باشد.

ب- اگر تیجه کوچکتر یا مساوی با یک باشد \Rightarrow نشاند هنده رکروتمنت کامل می‌باشد.

یعنی:

در اینجا ذکر این نکته ضروری است که خطای ± 10 dB برای تأکید دو حالت عدم رکروتمنت و رکروتمنت کامل بکار می‌رود. در حالت اول یعنی عدم رکروتمنت، می‌خواهیم آن را از دو حالت دکروتمنت و رکروتمنت جزئی تمیز دهیم و همواره بترا

برای بررسی صحت نتایج آزمون ABLB با روش یک مرحله‌ای، ابتدا سعی شده تا این آزمون بدین روش صورت گیرد و پس از چند دقیقه استراحت بیمار، این آزمون به روش معمول در مراحل ۱۰ تا ۲۰ دسی‌بلی انجام شده و نتایج حاصله از دو روش مقایسه گردد. نتایج حاصله از چندین بیمار با کم‌شوابی حسی عصی یک‌طرفه، صحت نتایج این روش را تعیین می‌نماید.

شاید بخاطر سپردن فرمول‌ها و استفاده از آنها مشکل به نظر رسد، اما چنانچه این روابط در برگه ضمیمه‌ای درج گردد می‌توان گفت مدت زمانی که برای محاسبه در روش یک مرحله‌ای صرف می‌شود، کمتر از مدت زمانی است که برای این آزمون در روش معمول چند مرحله‌ای صرف می‌گردد.

روشی اصلاحی را جهت انجام آن اتخاذ نمود. همان گونه که عنوان شد برای تفسیر، حداقل به آخرین مرحله آزمون نیازمندیم. لذا به جای آنکه روند انجام آزمون را از ابتدا شروع نماییم، بدون مقدمه مرحله آخر آزمون را انجام می‌دهیم. برای تعیین سطح شدت آزمون می‌توان از LDL گوش مرجع (گوش سالم) کمک گرفت. یعنی حداکثر شدت ممکن را به گوش بهتر ارائه نموده و گوش بدتر را با آن موازن می‌کنیم. چنانچه در این مرحله با ارائه حداکثر شدت در گوش متغیر موازن نگیرد، باید شدت صوت را در گوش متغیر ثابت نمود و شدت را در گوش مرجع کاهش داد تا موازن می‌شود. پس از تعیین نقطه مورد نظر مقادیر را به همراه آستانه‌های فرکانس آزمایشی در فرمول قرار داده و نتیجه را تعیین می‌نماییم.

پی‌نویس

1- Alternate Binaural Loudness Balance

4- Variable Ear

7- Hyper Recruitment

10- Recruitment

2-Recruitment

5- Ladergram

8- Complet Recruitment

11- Decruitment

3- Reference Ear

6- Grafic or Loudness Growth Function

9- No Recruitment

۱۲- ضریب زاویه یا نسب خط عبارت است از تابع زاویه‌ای که در جهت مثبت میله‌اتی (خلاف جهت حرکت عزریه‌های ساعت) بین آن خط و محور X های بجاد می‌شود

منابع

۱- جلایی، بهرام. ۱۳۷۰. نحوه انجام و تفسیر تست‌های تکمیلی (جزوه درسی). دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران

2- Katz. J, 1985. *Handbook of Clinical Audiology*. Williams & Wilkins